

10 mai cu „serbări galante“

Mitingul regalistilor din ziua de 10 mai, ținut în Piața „Mare” din Capitală, cu pancarte și portrete, ne-a readus în minte mitingurile de altădată sau, respectând proporțiile, adunările populare, lozincarii, alții decât atunci, sau poate aleșii celor de atunci, cei care s-au adaptat rapid la noua situație, cei care l-au

EDITORIALUL ZILEI

dorit pe ex-regele Mihai și-n vis, ba chiar l-au cunoscut ascultându-l, vorbind la vreun casetofon sau l-au văzut la vreun video, că-i plină țara de aparatură electronică și de casete de toate felurile.

Dar, printre purtătorii de steaguri și pancarte, televiziunea ne-a arătat și pe un probabil membru al familiei ex-regelui, rămas din cine știe ce motive, atunci în 1948, departe de „cărută”, sau venit în țară, ca delegat al prințeselor, anume pentru a participa la acest miting. Era, credem, un fel de rudă mai săracă, mai de departe, o rudă care ținea în mână ca pe-o icoană o fotografie

color în care ex-regele era fotografiat în „sinul” familiei. Iar, dacă, întâmplător, respectivul monarhist nu este rudă cu fostul rege, ne întrebăm de unde pînă unde a ajuns respectiva fotografie în minile sale? I-o fi trimis-o însuși ex-monarhul Mihai? Nu-i de crezut. Dacă ar fi fost așa, omul stătea la tribună și ar fi ținut un discurs arătându-le celor din fața lui, fotografia. Măndru că se află în posesia unui obiect atât de valoros. Dar el o ținea cum ține icoana omul care merge înaintea cortegiului funerar, ca omul care știe că nu-i pică mare lucru din această afacere. Așadar, după ce am văzut atâtea portrete, și pancarte, și lozinci, ne-am întrebat cine poate fi insul respectiv, deținătorul fotografiei „regale” și pe unde-o fi fost antitotalitaristii să vază cum se răsădește totalitarismul, chiar dacă ar fi să fie regal. Precedentul a fost semnat de regele Carol al II-lea, tăticul... Oricum, portretele și lozincile care le susțin, în mijlocul pieții nu trebuie să ne sperie.

TRIBUNA

În atenția comercianților din județul Sibiu

Reamintim tuturor comercianților din județul Sibiu că în conformitate cu Legea nr. 26/1990, art. 50, comercianții existenți la acea dată sînt obligați să îndeplinească formalitățile de înmatriculare și înregistrare a documentelor și mențiunilor prevăzute de lege, precum și pentru comercianții autorizați ulterior apariției legii în termen de 15 zile de la data autorizării conform art. 20 din aceeași lege.

În sensul prezentei legi comercianții sînt persoanele fizice care exercită în mod obișnuit acte de comerț, societățile comerciale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste.

Conform art. 41 din Legea nr. 26/1990, comercianții care nu respectă termenele de înmatriculare la Registrul Co-

merțului (15 zile de la data autorizării) vor fi obligați la plata unei amenzi civile de la 1.000 la 25.000 lei.

Referitor la întreprinderile mici și asociațiile cu scop lucrativ înființate pe baza Decretului-Lege 54/1990, Legea 31/1990 prevede la art. 222, al. I, obligativitatea transformării în societăți comerciale pînă la 17 iunie 1991.

Camera de Comerț și Industrie a jud. Sibiu sprijină întreprinderile mici și asociațiile cu scop lucrativ pentru transformare în societăți comerciale și pune la dispoziția lor toată documentația și metodologia necesară, fiind singura competentă să dea relații în acest sens.

Președinte,
ing. Gh. IONĂȘ

ANUNȚ

Veteranii de război, inclusiv foști deținuți politici, sînt invitați să ia parte la festivitatea de sărbătorire a zilei „Eroilor”. Pe data de 16 mai, ora 9,15 avem la dispoziție pentru deplasare de la Casa Armatei Sibiu la cimitirul „Eroilor” și la monumentul de la Șelimbăr, două autobuze.

Comitetul județean al veteranilor de război

Adnotări pe marginea unui simpozion

Una dintre componentele esențiale ale vieții este mediul înconjurător. Și cum oamenii au început să perceapă din ce în ce mai profund importanța acestui factor pentru tot ce semnifică viață (om, faună, floră) atitudinile manifestate public față de carentele prezente încă în cotidian au început să devină din ce în ce mai frecvente. O manifestare inclusă în sfera preocupărilor pentru protecția mediului și a omului a fost și simpozionul „Copsa Mică — prezent și viitor” (desfășurat pe parcursul a trei zile, la finele săptămânii trecute) organizat de Mișcarea Ecologistă Română și Fundația „Friedrich Ebert” din Bonn (Germania), sub egida Academiei Evanghelice Transilvania din Sibiu.

Ce a determinat această dezbatere publică? Cei care trăiesc și muncesc în zona Copsa Mică, cei care au trecut accidental prin această localitate și așezările limitrofe realizează cu siguranță motivația unui simpozion pe o asemenea temă. Pentru cei care nu au avut încă un contact direct cu această așeza-

rea cred că este suficient să precizez că, astăzi, Copsa Mică înseamnă dincolo de orașul și platforma industrială unde se realizează produse unice în țară (industrie chimică și metalurgie neferoase) un Cernobil românesc, după cum îl cataloga unul dintre participanții germani la acest simpozion. Argumente pentru o asemenea etichetare sînt neenumărate și ele au fost relevate detaliat, încă o dată, de către participanții la simpozion din țară și străinătate.

Pentru cei care s-ar mai îndoi de motivația invocată, aș aminti doar că, în momentul de față, Copsa Mică înseamnă factorul care determină o poluare, cu un grad foarte ridicat, pe o suprafață de circa 180 mii hectare, afectînd o populație de peste 200 mii locuitori din localitate și din zonă. Copsa Mică înseamnă de asemenea 20 mii hectare de păduri afectate și o pierdere anuală de circa 90 mii metri cubi masă lemnoasă. Copsa Mică mai înseamnă o suprafață de peste 200 mii hectare teren agricol biodegradat care practic nu mai poate fi utilizat, sau diminu-

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 373

Marți,

14 mai

1991

4 pagini

3 lei

În orașu-n care plouă...

În direct de la Curtea Supremă de Justiție

Procesul lui Nicu Ceaușescu

Ieri, 13 mai, în sala de ședințe rezervată judecării cauzelor aflate în competența Secției militare a Curții Supreme de Justiție au fost puse pe rol nu mai puțin de 11 dosare.

Printre altele recursuri, s-au aflat și cele declarate de unele persoane implicate. Într-un fel sau altul, în tragicele evenimente din decembrie 1989, pretrecute la Sibiu și Cisnădie.

Dar, cum era de așteptat, „capul de afiș” l-a deținut judecarea recursului lui Nicu Ceaușescu, la sentința de condamnare la 20 de ani închisoare, dată de Tribunalul Militar Teritorial București, în 21 septembrie 1990, precum și a recursului, la aceeași sentință, al Direcției Procuraturilor Militare, care n-a fost de acord, la vremea respectivă, cu schimbarea încadrării juridice de la „autor de genocid” în „instigator la infracțiunea de omor deosebit de grav”, și deci nici cu condamnarea acestuia la numai

doar 20 de ani închisoare.

Contrar unor „zvorniri de culise”, recursul s-a ținut, totuși, în boxă fiind adus, cu precauțiuni deosebite și însoțit de o doctoriță de la Spitalul penitenciarului Jilava, Nicu Ceaușescu.

O primă „bombă” a explodat încă din start. Procurorul Igon Dima a fost înlocuit(?) cu col. de justiție Mircea Aron, care nu era, pînă atunci, „pe dosar”, cum se spune...

O a doua „bombă” a explodat tot dinspre acuzare, ea constînd în faptul că d-l procuror M. Aron a pus o concluzie neașteptată, prin franchetea și ineditul ei: „NOI NU NE MAI SUSTINEM RECURSUL...” Ce a urmat? Veți afla stîmți cititori, în următoarea corespondență. Încheiem aici nu înainte de a preciza că instanța, avîndu-l ca președinte pe d-l gen. mr. Adrian Nițoiu, a rămas în pronunțare.

Lucian JIMAN

și străini la acest simpozion prezintă un interes deosebit mai ales din punctul de vedere al unei necesare educații ecologice a întregii populații, vom reveni cu amănunte în numerele viitoare ale ziarului nostru. Participanții au adoptat în finalul dezbaterilor o Rezoluție care va fi avansată Guvernului României.

Nicolae IVAN

Rezoluție

Participanții la simpozionul „Copsa Mică — prezent și viitor”, organizat de Mișcarea Ecologistă din România în colaborare cu fundația „Friedrich Ebert” din Germania și Academia Evanghelică din Transilvania, în urma vizitei efectuate la Copsa Mică și a amplului schimb de informații prilejuit de această întîlnire, constată că, în pofida măsurilor luate în vederea redresării situației ecologice din zonă, în prezent continuă să persiste un grad excesiv de poluare, avînd proporțiile unei catastrofe ecologice.

În scopul eliminării nefîrziate a pericolului medical, biologic și social pe care îl reprezintă funcționarea în con-

(continuare în pag. a III-a)

Pînă cînd?

Intr-o zi urîă de martie, într-un oraș din Ardeal, a fost maltratată un om: Mihăilă Cofariu. Și toate cărările Europei au vuit revoltate de... sălbăticia românilor care-și prigonesc concetățenii aparținători unei etnii de elită.

Și noi am tăcut consternați. Au început apoi să pribegească dascălii și preoții, deveniți străini în propria țară.

Și noi ne-am mărginit să înregistrăm tragedia ca fapt divers într-un peisaj post-revoluționar răscolit de orgolii. Copiii români au fost izgoiți din școli, tricolorul pingărit, caricaturile oribile jigindu-ne țara se lăfăie în anumite gazete.

Noi ne vedem de treburi, unii se fac că nici n-au auzit. Condeie care se vor ultra-rafinare ne asigură că ni se pare, că totul e o manevră a puterii ca să ne abată atenția de la greutățile vieții. Am ajuns atât de obsedați de aranjamente tainice și doritori de scenarii, mai ales cînd ne sînt dezvăluite de cărturari de vază, încît chiar îi credem:

Ni se dă o palmă, dar unii vin să ne învețe să întorcem și obrazul celălalt, că așa e democratic. Europa e cu ochii pe noi dacă ne purtăm bine cu cea mai aleasă minoritate dintre toate care, vezi Doamne, e amenințată, persecutată, ba chiar supusă unui pogrom...

În toate limbile lumii, asta se numește șantaj, dar noi ne complacem în postura de victime.

Pretutindeni în lume sentimentul mîndriei naționale este la loc de cinste. Numai la noi naționalismul a ajuns un defect, iar patriotismul o piesă de muzeu, o chestiune de calendar, o haină cu care ne gătim numai la anumite date. Numai la noi trădarea a ajuns să se numească democrație.

Am ajuns să trăim într-o țară ciudată în care avem 17 etnii, dar parcă am avea una singură. N. Iorga spunea că obrăznicia este a cere de la alții mai mult decît îi se cuvine. De astă dată nu mai e vorba de obrăznicie, ci de ceva mult mai grav. Am început să devenim imuni la violență, mitocănie, fariseism, dar dacă va muri în noi și patriotismul, vom fi pierduți.

Îi invidiez pe acei români care au putut dormi liniștiți după ce au auzit cuvîntările întrunirii de la Eger. Înseamnă că nimic nu-i poate atinge...

Partidele istorice, făcătoare cîndva ale statului național, nu suflă o vorbă. U.D.M.R. ne spune că reuniunea n-a avut caracter guvernamental, iar pastorul Tökes a exprimat opinii personale. Afirmațiile nu devin astfel mai puțin grave, nici mai scuabile. O inovație post-revoluționară la noi a devenit desolidarizarea. Cînd ai tăi calcă în străchini, nimic mai simplu: te speii pe mîini și declari că respectivii nu te reprezintă...

Și totuși pe mine chipul mutilat al lui Mihăilă Cofariu nu mă lasă să dorm.

Icoana STOICA

Consemnări

O acțiune de rezonanță

Se dovedește mereu și mereu că temeinicia cu care este concepută, rigoarea organizatorică și efortul constant întru calitate induc, obligatoriu, în conștiințele participanților la un act de cultură, cea stare rară a bucuriei care-i îndeamnă și-i cheamă părtași la ceea ce numim un eveniment cultural, o sărbătoare de suflet.

Sînt absolut sigur că așa ceva a însemnat pentru mulți „Evocarea Timotei Popovici”, găzduită recent de Biblioteca ASTRA, organizatorii — Inspectoratul pentru Cultură Sibiu și Asociațiunea — Secțiunea muzicală — binemeritînd omagiul celor prezenți. Fără îndoială a fost mai întii alegerea: Timotei Popovici, dascăl și compozitor de renume, fruntaș al ASTREL, lexicograf, folclorist și dirijor a însemnat cu numele său un întreg capitol din cultura Sibiului, a Transilvaniei, a țării; a fost, în al doilea rînd, „calibrul” participanților și substanța culturală a prestațiilor: soprana și profesoara Emilia Petrescu, muzicologul Titus Moisescu, pr. prof. Dumitru Abrudan, președintele ASTREL. Substan-

țialitatea artistică a ofertei s-a mai sprijinit și pe „stîlpii” de marcă superlativă: prestația corului „Preludiu” — dirijor Voicu Enăchescu, o veritabilă înșiruire de nestemate muzicale șlefuite pînă la cea mai elocventă strălucire, reflex al unui talent, al unui gust și al unei cizelări interpretative fără umbră de reproș; a fost în aceiași termeni, prestația corului de copii „Allegretto”, dirijor Gh. Stoica, „fundalul” de durată aparținînd Corului Institutului Teologic „Andrei Șaguna”, dirijor pr. asistent Vasile Grăjdean și Quartetului de coarde al Filarmonicii sibiene, concert-maistru Nicolae Popovici.

În total, cele două instituții de cultură — reprezentate de consilier Crina Popovici și de președinta secțiunii muzicale Mioara Tipuriță, care au concretizat aportul instituțiilor amintite, au făcut încă o dată dovada unui profesionalism organizatoric cert, binemeritînd felicitările și urarea de recidive!

Victor DOMȘA

Accente

Un spectacol înghițit de nota de plată?!

Cu o lună în urmă anunțam cititorii noștri despre un eveniment cultural de excepție din viața orașului nostru: premiera cu piesa „Poveste din grădina zoologică” de Edward Albee, premieră ce avea loc într-un spațiu inedit — salonul pentru mic-dejun de la restaurantul „Împăratul Romanilor”. Plini de optimism notam atunci că „Revirimentul Teatrului sibian începe în salonul de mic-dejun de la „Împăratul Romanilor”.

Din nefericire, optimismul nostru a fost de scurtă durată pentru că prețurile practicate de restaurant (250 lei meniul plus 50 lei costul biletului) au făcut adesea imposibil accesul în salon.

Păcat de munca extraordinară! Actualitatea piesei pentru realitatea contemporană românească, capacitatea textului de a stîrni întrebări și de a ne obliga la un examen lucid al conștiinței noastre pledau pentru un joc al piesei cu casa închisă. Dar n-a fost să fie așa. Doar după trei săptămîni cadenta spectacolelor anunțată anterior s-a rupt, multe fiind anulate din lipsă de public.

La o negociere cu restaurantul s-a reușit să se coboare prețul meniului la 200 lei plus 50 lei biletul (comparați prețul unei butelii de vin cu prețul culturii!) dar s-a dovedit că nici aceasta nu este o soluție viabilă.

În cele din urmă s-a recurs la formula de teatru itinerant, propunîndu-se, pe lângă spațiul inițial, alte două spații de joc (sala Forumului german și foaierea Teatrului, cu prețuri de spectacol), ceea ce creează posibilități infinite de exprimare și compoziție, în funcție de loc, pentru cei doi actori: Constantin Chiriac și Mihai Bica.

Redobîndindu-ne optimismul, continuăm să recomandăm acest spectacol pe care Iulian Vișa îl vede „o esențializare a luptei dintre adevărul eu și falsul eu, o tulburătoare întrebare privitoare la condiția umană”.

Sperăm ca spectacolul să nu rămînă înmormîntat într-o severă notă de plată a unui chelner!

Ion Onuc NEMES

FOTBAL, DIVIZIA A

Revansa lui Văsii!
F. C. Argeș—F. C. Inter 0-1 (0-0)

Vă amintiți? Interștii terminaseră „în genunchi” meciul cu Bacău din semifinalele „Cupei României” și nimeni, inclusiv subsemnatul, nu le dădea vreă șansă în partida de la Pitești. Mai mult, fără Blid (care a urmărit meciul din tribună, cu mîna în gips), fără Cotoră (cumul de cartonașe) și alți trei titulari — D. Munteanu, C. Zanfir și Mărgărit — pe banca de rezerve, sibienii păreau sortiți unui eșec usturător în disputa cu echipa argeșeană al cărei parcurs de excepție în retur (o singură înfrîngere, la Rapid, în nouă etape!) o propulsase pînă în preajma locurilor de... Cupa U.E.F.A. De altfel, în tribunele piteștene domnea duminică optimismul fără rezerve, ei avîndu-și sîrgința nu atît în valoarea grupării lui Cîrstea, cît mai ales în neputința... televizată a interștilor care se chinaseră cumplit cu numai patru zile înainte! Dar iată că la Pitești, după ce antrenorii V. Hizo și Gh. Țurlea lucraseră trei zile, mai ales pentru refacerea psihică a elevilor lor și făcuseră apel la jucători deloc (cazul lui Voicilă) sau mai puțin folosiți pînă acum (Năstase, Zotincă, Burchel), F. C. Inter a avut o altă „față”, redevinînd — ca prin miracol — echipa tenace, bătaioasă, incomodă, gata de sacrificiu. În plus, cum s-a dovedit, oaspeții s-au adaptat mai bine pe terenul îmbibat cu apă, zvirluga Gabi Năstase — rapid, curajos, ineputabil — scoțîndu-le suflul fundașilor piteșteni. Și pentru că am ajuns la remarcări, să relev prestația de excepție a lui Răzvan Voicilă, cu cîteva intervenții dezarmante pentru adversari (min.

31, șut Prisăceanu; min. 44, deviere Predatu; min. 48, „bombă” Din; min. 63, „cap” Predatu și Voicilă respinge balonul în... bara laterală; min. 85, lovitură liberă Suciu sub transversală și reflex Voicilă). Imbatabil în jocul aerian, serios și harnic a fost de astă dată Gică Mihali, bine secundat de Cioroianu, după cum experiența expiteștenilor Bănuță și Jurcă a contat enorm în economia jocului. Golul a picat la țanc, în min. 73, cînd benzina argeșenilor se... volatilizase: Stănescu a executat, din apropierea liniei de centru, o aruncare de la margine spre Năstase, acesta — deși faultat din spate — a reușit o inspirată deviere spre Văsii și, de lângă Din, cam de la 17 metri, virful interist a prins un volecu senzațional la vinclu ce l-a transformat în privitor nepuținios pe portarul Ciurea. Așa s-a scris „istoria” acestei partide, prin care interștii au readus soarele în Sub arini! Cartonașe galbene: Ceaușu, Pană, Suciu, respectiv Zotincă, Jurcă, Bănuță și Văsii. Raport de cornere: 5—4. Urmează joia restanța cu F.C. Bacău și din nou vom lua loc în tribunele „Municipalului” (ora 18) pentru a-i aplauda pe ai noștri!

F. C. Argeș: Ciurea — M. Pană, Din, Floricel, Albușcu (min. 46, Șerban) — Prisăceanu, Ceaușu (min. 78, M. Năstase), Gilcă — Stancu, Suciu, Predatu.

F. C. Inter: Voicilă — Laurențiu, Mihali, Cioroianu, Stănescu — Zotincă (min. 28, C. Zanfir), Jurcă, Bănuță, Burchel (min. 57, D. Munteanu) — G. Năstase, Văsii.

Mircea BIȚU

Sărbătorirea, la 8 mai a.c., a Zilei Mondiale a Crucii Roșii și declanșarea Campaniei Mondiale pentru Protecția Victimelor de Război au fost marcate, și în orașul nostru, prin grija Filialei Sibiu a Crucii Roșii Române, de organizarea unui „lanț uman al luminii”. Iată un aspect de la această emoționantă manifestare.

Foto: Ioan GLIGA

Necazuri omenești

Bine că necazurile edilitare și blestemele oamenilor nu dor, pentru că atunci toți funcționarii de la cîteva întreprinderi și instituții sibiene ar fi la... reanimare. Deși, poate că dac-ar dura, s-ar mai și rezolva cîte ceva.

Zilele trecute a venit la redacție o femeie cu o „petiție” semnată de mai mulți cetățeni locuind pe str. Gării din Sibiu. Știți care-i str. Gării? O stradă paralelă cu liniile de tren, unde și-au făcut case, în urmă cu cîteva zeci de ani, niște români care n-au avut acces în perimetrul central al urbei. Știți care sînt durerile lor cotidiene? „Sîn-

tem un grup de cetățeni care, din nefericire locuim pe str. Gării. De ce „din nefericire”? Pentru că viața noastră a ajuns insuportabilă. Prin 1986, s-au început niște lucrări, așa-zis, de modernizare a străzii. După cinci ani, aceste lucrări n-au fost încă încheiate, așa că strada este, în continuare, de necirculat. Ca o consecință, mașinile salubrității nu pot pătrunde pentru a ridica gunoii, așa că acesta a ajuns la nivelul ferestrelor. Să mai spunem că secția mobilă a I.P.L., aflată lângă viaduct, adaugă la poluarea amintită, nori de praf și de talaj, încît atmosfera devine

de artă și etnografie străină a Muzeului Național de Istorie a României (parțial primită cadou de Ceaușescu și soția sa) întrucît, în pofida unui document semnat deja de conducerea muzeului bucureștean amintit, lucrătorii secției de profil nu vor încă să cedeze noului Muzeu din Sibiu obiectele pe care le dețin (prezentate pînă acum în expoziții omagiale), dar care, în final vor trebui să intre în patrimoniul lăcașului de cultură sibian.

În primă instanță muzeul sibian va mai adăposti o expoziție de artă chineză (tapiserie și sculptură în os), organizată în colaborare cu Ambasada Chinei din București. Tot patrimoniul de artă populară, aflat actualmente în depozitele muzeului sibian amintit va face obiectul unor expoziții speciale temporare (minimum 6 luni fiecare) de mare amploare, organizate pe tematici din domeniile creațiilor tradiționale. Debutul în această direcție va fi făcut printr-o expoziție de civilizație a lemnului, cu accent pe lemnul pictat, în arta populară din România. Consemnînd că noul muzeu sibian este unicul de acest fel în țară, voi mai sublinia că expozitiile vor reprezenta, în ansamblu, un cumul de valori de artă veche și tradițională a popoarelor africane, din Extremul Orient, sud-americane și europene.

Nicolae IVAN

„Credință creștină și artă”

Joi, 16 mai a.c., ora 17, la biblioteca ASTRA din Sibiu, are loc simpozionul cu tema „Credință creștină și artă”. Participă: prof. univ. Gh. Pavelescu, dr. Ilie Guțan, dr. G. Nistor, prof. Olimpia Tudoran, prof. Marcela Necula, prof. Aurelia Vinț, prof. Ion Mariș, Richard Goșneac.

10,00
10,10 Hor
lei. 10,20 I
tic: „A do
(SUA). 12,
muzică. 13
fluente. 13
premieră
Bijuterii
14,00
14,10 Au
Studio. 14,
mentar
15,00 Pre
ria. 15,30
16,00 Medi
tru toți. 16
succesului.
zica pentru
Conviețuir
rum. 18,10
cul muzici
18,30 Econ
cotro? 19,0
rama. 19,3
animate:
20,00 Actu
nica par
21,00 Tel
ca: „Andre
Ultima pa
Salut pri
Actualității

Cine

SIBIU
„Liceenii
orele 9: 1
17 și 19.

Arta:
s. I—II, o
16; 19.

Tineretu
losul din I
rele 10; 1

MEDIAȘ
gresul:
evadează”,
12; 15; 14,
19.

Central:
opri muzi
10; 12; 17
de la ora
constituire

I. L.
„Visul un
orele 10;

CISNĂD
nușa pă
vis”, orele
19,30.

AGNITA
ța Vera”,
rele 15; 17

DUMBR.
„Nemurito
17 și 19,30

FOTBAL

Șoimi
Șoim

Astăzi, c
15,30, pe
I.P.A. are
terasant m
bal între c
mii '80 și
vizionară
I.P.A. Sibi
mația fanic
lui de acu
ceniul nu
Ioan Neg
Șoaită, Va
Vasile Mih
Virlan, F
zăr, Costel
Martin
Vasile O
Coca, Ghi
George M
cu Flores
Marcu și
trenor —
tu. Partida
dusă la cel
bitrul Mir
șan.

La Mirșa „Nu sîntem Hiroșima!”

Profesorul Vasile Chifor, directorul Școlii generale din Mirșa se zbate ca pește pe uscat. A adunat la dosar mai multe memorii adresate prefecturii, Inspectoratului școlar, I.A.C.M.-ului etc. A bătut personal pe la ușile unor instituții, a adus și Televiziunea, s-a adresat presei locale, dar pînă acum cauza dînsului rămîne pierdută, chiar dacă unii vorbesc de o amnare.

„Dosarul” pe care îl supunem dezbaterii publice a fost deschis în martie 1989 cînd — o dată cu cele trei școli, din Sibiu — a început construcția unei noi școli și la Mirșa. Normal, forțele au fost concentrate la Sibiu, făcîndu-se promisiuni pentru '90. Deci, s-a lucrat în '89 vreo 3 luni, ajungîndu-se la stadiul de fundație... și așa a rămas pînă în ziua de astăzi. A venit Revoluția și cei care făcuseră promisiuni au fost înălțurați. Firește, a fost un moment de „ruptură” socială de care au „profitat” în stil hoțesc unii locuitori ai Mirșei care au furtat mai toate materialele aduse acolo de constructor. Trei pătrimi dintre cofraje nu mai existau, restul le-a luat constructorul cu vreo 4 săptămîni în urmă.

Devizul general al lucrării (anterior oricărei liberalizări) era de 5,5 milioane lei. Pentru acest an Inspectoratul școlar județean a alocat doar 1,5 milioane lei (cît prețul a două apartamente modeste). Bani ce ar ajunge constructorului

să lucreze doar o lună de zile. Pentru atîta timp n-are rost să se mai deplaseze, să-și care și să-și instaleze „hangaralele”. Deci, principala problemă este cea a fondurilor. „De menționat că într-o recentă ședință delegatul inspectoratului a încercat să mă lămurească să renunț la școală, pe motiv că Mirșa nu mai are viitor. Trei minute n-am mai putut vorbi. Mirșa nu este o Hiroșimă, nu va dispărea! Are 500 de elevi. Categorie nu renunț la această școală, nici măcar la un etaj” — ne-a declarat interlocutorul.

Atitudinea dl. director este perfect justificată de situația actuală a școlii: o singură clădire (nereparată de vreo două decenii) cu 5 săli de clasă. Au mai fost împrumutate două corpuri de clădire de la liceu (7 dormitoare transformate) și de la fosta grădiniță (amenajate 4 clase). În corpul grădiniței de vreo 7 ani nu funcționează încălzirea, nu curge apă. Instalațiile sînt praf. Profesorii numesc acest corp „Groenlanda”, căci sobele de tablă instalate cîte una în fiecare sală nu prindesc nici pe departe. Elevii și profesorii fac lecții iarna îmbrăcați în palton și cu căciulă în cap. Lemne nu sînt, fiecare — elevi și părinți — se descurcă cum poate (cu sacul). În vacanța de iarnă '89-'90, în corpul propriu-zis al școlii s-au spart caloriferele din cauza înghețului, parchetul s-a ridicat. Prin mari intervenții s-au adus alte calorife-

re, rezolvîndu-se problema celor 5 clase de aici. La 500 de elevi există un singur grup sanitar cu două veceuri...

Paradoxal, mobilierul pentru școală a fost primit în întregime la sfîrșitul anului '89 — începutul lui '90, în valoare totală de 1,1 milioane lei. Mobilierul a fost depozitat peste tot, se deteriorează cu timpul. Directorului i s-a sugerat să-l împrumute altei școli...

Pentru îmbunătățirea situației elevilor de la Mirșa ar trebui făcute investiții destul de serioase. Dar, pînă cînd este vorba de investiția numită școală cu P+3 etaje, cu 16 săli de clasă plus două laboratoare, nimeni nu este dispus să bage un ban în reparații.

Cazul școlii din Mirșa reflectă fidel situația economică (uzina nu mai este ce era altă dată) și socială a localității. Mirșa nu este nici colonie, nici sat, nici comună. Este... un cartier al Avrighului, ceea ce înseamnă că profesorii de la Mirșa nu beneficiază de facilitățile profesorilor din mediul rural (navetiștilor). În pofida condițiilor vitrege de care „beneficiază”, elevii de la Mirșa obțin rezultate bune la învățătură; la examenul de admitere pentru cl. a IX-a, chiar la olimpiadele pe țară (română și latină). Este acesta chiar un paradox? Răspunsul îl privește pe dascălul care slujește această școală.

Ion SORESCU

Firma „Roza Vînturilor”

VINDE în număr limitat, televizoare color IVC-MEGAVISION, diagonala 51 cm, cu telecomandă, autoreglabil, antenă proprie, cablu pentru video și alte performanțe. Prețul de vânzare — 69 755 lei.

Doritorii se pot înscrie la unitatea nr. 4 Șelimbăr (fosta cofetărie a cooperativei din localitatea Șelimbăr) după următorul program: marți, 14 mai — orele 14—20 și miercuri 15 mai — orele 8—12. O dată cu înscrierea se pretinde un avans de 30 000 lei. Livrarea se va face la domiciliul clientului dacă acesta se află pe o rază de 30 km de Sibiu și se va instala și verifica de către personal specializat, moment în care se încasează restul sumei pînă la concurența prețului integral. Livrarea se va efectua pînă la 15 iunie 1991. (639)

Intreprinderea „METRONOM” Sibiu

VĂ OFERĂ SERVICII DE:

— înregistrat benzi, casete cu noutăți de muzică disco, rap, populară

— sonorizări nunți, botezuri, banchete

Comenzile se onorează pe aparatură AKAI, SONY, PHILIPS.

Telefon 4 43 95, după ora 19. (599)

S. A. TRANSMIXT Sibiu

str. Henry Coandă nr. 12,

ANUNȚĂ că începînd cu data de 13 mai 1991, circulă pe traseul Sibiu — Făgăraș — Brașov un autobuz cu următorul program de circulație:

- plecare din Sibiu (autogara gară) — 6,30
- sosire la Bradu — 6,59
- sosire la Avrig — 7,04
- sosire la Porumbacu de Jos — 7,13
- sosire la Scoreiu — 7,18
- sosire la Arpașu de Jos — 7,31
- sosire la Brașov — 10,03.

Înapoierea din Brașov (autogara gară) se face la ora 15,00, cu sosirea în Sibiu la ora 18,33. (631)

Societatea „STAR SIB” SRL

VĂ invită în EXCURSII cu autocarul la:

- BELGRAD — 16—18 mai, 23—25 mai a.c.
- BUDAPESTA — VIENA — NURNBERG — PRAGA — 28.05. — 3.06. a.c.

Se asigură vizele necesare și servicii de calitate.

Rețineți locuri din timp și nu uitați adresa: str. Mitropoliei nr. 30 (Casa Tineretului) — telefon 924/1 49 44, orele 11—18. (641)

Primăria municipiului Mediaș

str. Rozmarinului nr. 3,

ANGAJEAZĂ PRIN CONCURS:

- JURISCONSUL
- ARHITECT

Înscrierile se fac pînă la data de 15 mai 1991 la Compartimentul personal.

Pentru informații vă puteți adresa la telefonul 1 42 42, interior 103. (636)

Cotă suplimentară de benzină

Începînd de azi, Asociația Umanitară a Handicapaților (Neuromotorii), cu sediul în Sibiu, str. Hegel nr. 3, pune la dispoziția membrilor săi, posesori de autoturisme, înscrși în listele asociației, tichete pentru cotă suplimentară de benzină prevăzută în actele normative în vigoare. Prezentarea la sediul asociației a celor în drept, în fiecare marți, orele 17—19.

Grevă de avertisment

Sindicatul Liber și Independent din cadrul Direcției Generale pentru Agricultură și Alimentație Sibiu ne-a făcut cunoscut că la Congresul extraordinar al Confederației Sindicatelor Libere din Agricultură României s-a hotărît declanșarea unei greve de avertisment în ziua de 16 mai a.c., între orele 8—10, urmată de grevă generală în situația în care Guvernul nu va acorda sprijin în soluționarea celor 4 revendicări ale sindicatelor din agricultură: subvenționarea agriculturii; precizarea rolului și locului specialiștilor din fostele C.A.P.-uri în noile condiții; trecerea lucrătorilor din agricultură în grupa a II-a de muncă; restituirea sumelor abuziv reținute în perioada 1986—1988.

„Întrucît membrii sindicatului din județul Sibiu s-au raliat acestei hotărîri — ne-a declarat ing. Filip Schleanu, liderul sindical — considerăm că este de datoria noastră să informăm organele locale și opinia publică, deoarece în situația în care se va intra în grevă generală se vor produce perturbări în efectuarea la timp a lucrărilor de sezon, aprovizionarea cu materii prime a industriei prelucrătoare (abatoare, panificație, F.N.C. etc.), ducînd în final la dereglarea aprovizionării populației cu produse agro-alimentare”.

Tarabele mobile ale vînzătorilor de ziare, astăzi tind să ocupe trotuarul miine, cine știe?!... Foto: Andrei BUTA

Rezoluție

(urmăre din pag. 1)

tinuare a celor două întreprinderi poluante — Carbosin și SOMETRA — participanții la simpozion solicită următoarele: ■ Stoparea imediată a surselor de emisie a noxelor. ■ Dezafectarea, demontarea, decontaminarea și depozitarea adecvată a tuturor materialelor, instalațiilor și clădirilor contaminate. ■ Crearea unui sistem de protecție socială și sanitară, asigurarea cu apă potabilă și alimente necontaminate a populației. ■ Elaborarea imediată și aplicarea unui program de ecologizare a zonei pe baza unor cercetări complexe, multidisciplinare, prin atragerea unor instituții de specialitate din țară și străinătate. Realizarea acestui program va asigura și noi locuri de muncă pentru populația din zonă. ■ Asigurarea fondurilor necesare pentru reconstrucția ecologică din bugetul statului, beneficiarul din trecut și prezent al industriei Copsa Mică. ■ Organizarea unui sistem de supraveghere monitorizată pentru urmărirea permanentă a evoluției situației ecologice din zonă. Informa-

rea permanentă a opiniei publice despre situația reală din zona Copsa Mică.

Participanții la simpozion consideră că Guvernul și Parlamentul României, organele și organizațiile politice și apolitice, opinia publică poartă întreaga răspundere în fața celor 200 000 de cetățeni români din zona afectată, a generațiilor viitoare, față de care sîntem responsabili pentru repararea uriașelor daune aduse vieții în această zonă.

Participanții la simpozion

Pană de curent

În cursul zilei de duminică, 12 mai, o întinsă zonă din cartierul sibian Hipodrom II a fost lipsită pe relativ lungi perioade de timp de curentul electric. Luînd legătura cu deranjamentele de la I.R.E.S. am aflat că nu-i vorba de un început de raționalizare a energiei electrice, ci de o „pană” tehnică mai importantă provocată de... ploaie.

Mulțumim tuturor celor care au depus eforturi pentru ca, pînă la urmă, să putem petrece sfîrșitul de weekend în fața televizorului.

